

DZIENNIK

ZARZĄDU

Redakcja i administracja
ul. Pomorska 18.

Administracja czynna od godz. 9—12 wp.
Redakcja od godz. 2—3 po południu.

Prenumerata: Kwartalnie . Mk. 6000.—
Miesięcznie . „ 2000.—

M. ŁODZI

Ogłoszenie: Wiersz nonparelowy (cztery szpalty na stronie) Mk. 500.— Przed tekstem Mk. 1500.— za wiersz (dwie szpalty na stronie). Drobne 200 marek za wyraz. Najmniejsze ogłoszenie mk. 2000.—

Cena egzemplarza 500 Marek

Nr 16. (186.)

Łódź, środa 18 kwietnia 1923 r.

Rok V.

Od Redakcji.

Niniejszy numer „Dziennika Zarządu m. Łodzi” nosi liczbę niekolejną: 16. Nr 15 „Dz. Zarz. m. Łodzi”, którego druk jest na

ukończeniu, ukaże się w dniach najbliższych w objętości przeszło 100 stron i zawierać będzie wyczerpujące sprawozdanie z działalności samorządu łódzkiego w r. 1922.

O nowy Teatr Miejski w Łodzi.

(Protokół konferencji w sprawie budowy Teatru Miejskiego w Łodzi, odbytej w dniu 20 marca 1923 roku).

Obceni: pp. dr. Marcei Barciński, literat, Henryk Barciński, przemysłowiec, Henryk Barwiński, dyrektor Teatru Miejskiego, prof. Wł. Gacki, d-rowsa Garlińska, senator dr. St. Kopeński, Tadeusz Kamiński, prezes Sądu Okręgowego, dr. Tadeusz Mogilnicki, J. Mayen, reżyser Teatru Miejskiego, Maurycy Ignacy Poznański, przemysłowiec, notariusz Kaz. Rossman, D. Rabinsztajnowa, nauczycielka, prezydent A. Rzewski, starosta Remiszewski Antoni, J. Urbanowski, przemysłowiec, Paweł Rando, dyrektor Biura R. M., architekci A. Goldberg, D. Lande, B. Lisowski, Cz. Przybylski, R. Sunderland, Kaz. Woźniaki.

Przewodniczący p. prezes Sądu Okr. Tad. Kamiński.

Konferencję zagał członek k-sji teatralni, starosta A. Remiszewski, prosząc o objęcie przewodnictwa p. T. Kamińskiego, prezesa Sądu Okręgowego.

P. T. Kamiński, obejmując przewodnictwo, udziela głosu p. Remiszewskiemu, który wyjaśnia cel dzisiejszej konferencji, mianowicie, iż jest ona łażnem zebraniem, zwołanem na prośbę p. arch. Przybylskiego, który chciałby usłyszeć przed przystąpieniem do ostatecznego opracowania projektu opinię społeczeństwa łódzkiego zarówno natury ogólniejszej, jak i specjalnie techniczną w sprawie budowy gmachu Teatru Polskiego w Łodzi.

Przechodząc do sprawy, p. Remiszewski uprzytomnia zebranyim słodjam, w jakim obcenie ona znajduje sie, a więc, iż zgodnie z opinią publiczną i rzeczoznawców, Rada Miejska uchwaliła oddzielić gmach teatru od Doma Ludowego oraz wyznaczyć pod budowę teatru skwer kole-

jowy, jako najodpowiedniejszy pod względem rozmiaru i położenia; nadto uchwaliła specjalną składkę na budowę Teatru Polskiego w Łodzi, która do dnia dzisiejszego dała około 300 milionów mk. (część tej kwoty została wydatkowana na zakup cegły). Pozostaje kwestja wyłonienia komitetu budowy, który zajmie się zrealizowaniem samej budowy oraz ustaleniem źródeł na pokrycie tejże. Zdaniem p. Remiszewskiego najidealniejszym rozwiązaniem kwestji finansowej byłoby utworzenie towarzystwa akcyjnego, w którym miasto miałoby pewien udział; z innych źródeł p. Remiszewski wymienia cegiełki, wzorem cegiełek wawelskich, krzesła dożywotnie, dzieżdżiczne, tablicę pamiątkową z wyszczególnieniem nazwisk ofiarodawców, i prosi obecnych o wypowiedzenie się w tej sprawie.

W kwestji sfinansowania budowy zabiera również głos prez. Rzewski, zaznaczając, iż zadanie towarzystwa akcyjnego jest do pewnego stopnia uproszczone, gdyż miasto posiada już pewien kapitał, cegłę i plan.

Arch. Przybylski przedstawia zebrany w zarysie program budowy teatru; jest on następujący: gmach teatralny będzie mieścić w sobie dwie sale: dużą, przeznaczoną na dramat i operę, oraz małą — kameralną. Wielka sala, zdaniem jego, powinna być obliczona na 1400 — 1500 osób, biorąc pod uwagę dochodowość teatru oraz nierównomierną frekwencję. Widownia tej sali składać się będzie z parteru, I i II piętra. Na parterze mogą być projektowane tylko krzesła lub też krzesła i łóże; ekonomiczniejszy jest teatr bez parterowych łóż, 2 lożami — bardziej dekoracyjny. I-e piętro może być traktowane dwojako, jako piętro łóż, albo amfiteatr z lożami po bokach. II piętro, jak zwykle, bez łóż, o największej pojemności. Salę kameralną, bez łóż, arch. Przybylski projektuje na 400 miejsc.

Arch. Przybylski prosi zebranych o wypowiedzenie swych uwag i spostrzeżeń zarówno co do całości projektu, jak i co do szczegółów: pojemności sal teatralnych i rozmieszczenia miejsc.

Dr. Barciński Marceji jest zdania, iż dla Łodzi najwłaściwszym byłby teatr o pojemności 1000 — 1100 miejsc; o ile zaś przedstawienia operowe ściągną większą ilość publiczności, pokryje się frekwencją większą ilością przedstawień. Co do rozmieszczenia miejsc, uważa urządzenie łóż na parterze za niewskazane, jest za lożami i amfiteatrem na I piętrze i II p. z największą ilością miejsc; salę kameralną na 400 osób uważa za wystarczającą.

Co się tyczy sfinansowania budowy, debatę na ten temat uważa za przedwczesną ze względu na brak w obecnej chwili wszelkich cyfrowych danych co do kosztów budowy. Wyobraża sobie jednak, iż dążeniem przyszłego komitetu budowy będzie właśnie stworzenie towarzystwa akcyjnego oraz popularyzowanie idei budowy teatru drogą zainteresowania szerokiego ogółu sprzedażą akcji, które powinny być liczne i tanie.

P. Poznański I. M. jest zdania, iż o ustaleniu kosztów budowy dziś mowy być nie może, ze względu na ciągłe zmiany cen, oraz zapytuje arch. Przybylskiego, w jakim stopniu budowa łóż wpływa na podniesienie kosztów budowy teatru.

Arch. Przybylski w odpowiedzi zaznacza, iż budowa teatru w obecnych czasach jest o tyle kosztowna, iż nie może zgóry określić i wyznaczyć terminu wykończenia budowy bez względu na to, czy finansowana będzie przez tow. akcyjne, czy też prowadzona drogą bardzo energicznego działania władz komunalnych. Jeżeli oprzeć się na złotych markach, to budowa teatru razem z salą kameralną wynosić będzie około miliona złotych polskich (7—8 miliardów marek). Budowa łóż nie odbije się w znacznym stopniu na ogólnej sumie wydatków, najdroższem przy budowie teatru jest urządzenie sceny, budynek zaś w surowym stanie wynosi 1/5 część kosztów ogólnych.

P. Barciński H. godzi się z przedmówcą, iż należy rozpocząć budowę nie zwlekając, środkami, jakie obecnie posiada się, z tem, że przyszyły komitet teatralny zadecyduje o dalszej finansowej formie tego przedsięwzięcia.

Arch. Lande oraz p. Barciński M. podzielają opinię przedmówcy.

Pozatem arch. Lande zwraca uwagę, iż budowa sceny dażej i małej — kameralnej równa się budowie 2 oddzielnych teatrów łącznie z wszelkimi niezbędnymi ubikacjami dla każdego, obawia się więc, iż powiększy to znacznie bryłę gmachu oraz utrudni zrealizowanie projektu pod względem finansowym.

Arch. Przybylski wyjaśnia, iż zespolenie tych scen nie równa się budowie 2-ech teatrów, gdyż dodatkowe ubikacje, jak magazyny dekoracyj, malarnia, garderoby artystów, pokój reżysera, kancelarja i t. p., przewidziane są w dużym budynku, — chodzi więc jedynie o małą salkę na 400 osób i małą scenkę, pozatem urządzenie 2 scen da dyrekcji możliwość intensywnego wykorzystania personelu artystycznego.

Przy tej koncepcji gmach teatru zajmie mniej niż połowę placu; front arch. Przybylski projektuje nie od ul. Dzielnej, lecz od ul. Kilińskiego.

Starosta Remiszewski zaznacza, iż k-sja teatralna, uwzględniając w gmachu teatru salę kameralną, miała na celu zapoznanie publiczności z nowymi prądami współczesnego dramatu i komedji i obliczała tę salkę na 400 maximum 500 miejsc.

Senator Kopeński jest również za połączeniem tych 2-ech scen w gmachu teatru.

Dyrektor Barwiński wypowiada się co do rozmiarów teatru. Większą salę chciałby widzieć na 1500 miejsc z łóżami, na wzór Teatru Poznańskiego, małą — na 600 miejsc bez łóż.

Po skonkretyzowaniu przez przewodniczącego przebiegu dyskusji postanowiono:

weczwać Magistrat do niezwłocznej realizacji projektu budowy teatru oraz, w związku z tem, do jaknajszybszego ukonstytuowania Komitetu Budowy, który zajmie się rozpatrzeniem i zadecydowaniem sprawy sfinansowania tego przedsięwzięcia.

Co do szczegółów budowy zebrani wypowiadają się za budową dażej sali teatralnej na 1100 — 1300 miejsc, bez łóż na parterze, I piętro mieszane, II p. o jaknajwiększej pojemności bez łóż; są za połączeniem sali kameralnej z wielkim teatrem, obliczając ją na 400 miejsc.

Obwieszczenia i Okólniki.

Okólnik № 19.

Przeprowadzane ostatnio przez Urząd Wojewódzki w Łodzi w różnych Wydziałach Magistratu lustracje stawały się w pewnych wypadkach źródłem nieporozumień, które wynikały przeważnie na tle zadawanych przez lustratorów pytań i żądanych wyjaśnień, stawiających urzędników miejskich w sytuacji przykryj i drażliwej. W związku z tem ocena działalności poszczególnych działów gospodarki miejskiej

wypadała często jednostronnie i nieściśle, krzywdząc odpowiedzialnych za dany dział kierowników i stając się powodem konfliktów władz miejskich z czynnikami nadzoru administracyjnego. Wszystkie te okoliczności razem wzięte wywoływały dla Magistratu m. Łodzi trudności w pracy samorządowej, hamując arzezywistnienie jego planów i zamierzeń.

Celem położenia kresu takiemu stanowi rzezy, niniejszem zawiadamia się wszystkich kierowników poszczególnych Wydziałów i Oddziałów Zarządu Miejskiego, że — począ-

wszy od daty niniejszego okólnika — lastracje administracyjne mogą być dokonywane tylko za uprzednią zgodą Magistratu m. Łodzi i w obecności upelnomocnionego przez Magistrat i do tego celu wydelegowanego ławnika. Powyższe warunki są niezbędne dla ważności i legalności, dokonywanych przez urzędników Województwa Łódzkiego lastracji.

Okólnik № 20.

Niniejszem podaje się do wiadomości, że:

1. potrącani z pensji pracownikom Zarządu Miejskiego państwowy podatek od dochodu za rok 1923 należy obliczać, poczynając od dnia 1 kwietnia 1923 roku, według poniższej skali:

	Wysokość wynagrodzenia roczn.				stopa %
	od Mk.	f.	do Mk.	f.	
1	10.800.000	—	14.400.000	—	1,1
2	14.400.000	—	18.000.000	—	1,4
3	18.000.000	—	23.400.000	—	1,7
4	23.400.000	—	28.800.000	—	2,0
5	28.800.000	—	34.200.000	—	2,5
6	34.200.000	—	39.600.000	—	3,0
7	39.600.000	—	45.000.000	—	3,5
8	45.000.000	—	51.000.000	—	4,5
9	51.000.000	—	57.000.000	—	5,5
10	57.000.000	—	63.000.000	—	7,0
11	63.000.000	—	69.000.000	—	8,5
12	69.000.000	—	75.000.000	—	10,0
13	75.000.000	—	78.000.000	—	11,5
14	78.000.000	—	82.500.000	—	13,0
15	82.500.000	—	87.000.000	—	13,6
16	87.000.000	—	93.000.000	—	14,3
17	93.000.000	—	99.000.000	—	15,0
18	99.000.000	—	105.000.000	—	15,7
19	105.000.000	—	112.500.000	—	16,5
20	112.500.000	—	120.000.000	—	17,3
21	120.000.000	—	127.500.000	—	18,1
22	127.500.000	—	135.000.000	—	18,8
23	135.000.000	—	142.500.000	—	19,5
24	142.500.000	—	150.000.000	—	20,2
25	150.000.000	—	157.500.000	—	20,9
26	157.500.000	—	165.000.000	—	21,6
27	165.000.000	—	172.500.000	—	22,3
28	172.500.000	—	180.000.000	—	23,0
29	180.000.000	—	270.000.000	—	24,5
30	270.000.000	—	360.000.000	—	25,5
31	360.000.000	—	450.000.000	—	27,0
32	450.000.000	—	540.000.000	—	28,5
33	540.000.000	—	675.000.000	—	30,0
34	675.000.000	—	1.080.000.000	—	32,0
35	1.080.000.000	—	1.350.000.000	—	34,0
36	1.350.000.000	—	1.800.000.000	—	36,0
37	1.800.000.000	—		—	38,0

- 2) podatek ten za czas od dnia 1 stycznia dnia 31 marca 1923 roku powinien być obliczony według poniższej skali:

	Wysokość wynagrodzenia roczn.				stopa %
	od Mk.	f.	do Mk.	f.	
1	2.000.000	—	2.400.000	—	0,3
2	2.400.000	—	3.000.000	—	0,4
3	3.000.000	—	3.600.000	—	0,5
4	3.600.000	—	4.800.000	—	0,7
5	4.800.000	—	7.200.000	—	0,9
6	7.200.000	—	9.600.000	—	1,1
7	9.600.000	—	12.000.000	—	1,4
8	12.000.000	—	15.600.000	—	1,7
9	15.600.000	—	19.200.000	—	2,0
10	19.200.000	—	22.800.000	—	2,5
11	22.800.000	—	26.400.000	—	3,0
12	26.400.000	—	30.000.000	—	3,5
13	30.000.000	—	34.000.000	—	4,5
14	34.000.000	—	38.000.000	—	5,5
15	38.000.000	—	42.000.000	—	7,0
16	42.000.000	—	46.000.000	—	8,5
17	46.000.000	—	50.000.000	—	10,0
18	50.000.000	—	52.000.000	—	11,5
19	52.000.000	—	55.000.000	—	13,0
20	55.000.000	—	58.000.000	—	13,6
21	58.000.000	—	62.000.000	—	14,3
22	62.000.000	—	66.000.000	—	15,0
23	66.000.000	—	70.000.000	—	15,7
24	70.000.000	—	75.000.000	—	16,5
25	75.000.000	—	80.000.000	—	17,3
26	80.000.000	—	85.000.000	—	18,1
27	85.000.000	—	90.000.000	—	18,8
28	90.000.000	—	95.000.000	—	19,5
29	95.000.000	—	100.000.000	—	20,2
30	100.000.000	—	105.000.000	—	20,9
31	105.000.000	—	110.000.000	—	21,6
32	110.000.000	—	115.000.000	—	22,3
33	115.000.000	—	120.000.000	—	23,0
34	120.000.000	—	180.000.000	—	24,0
35	180.000.000	—	240.000.000	—	25,0
36	240.000.000	—	300.000.000	—	26,0
37	300.000.000	—	360.000.000	—	27,0
38	360.000.000	—	450.000.000	—	28,0
39	450.000.000	—	540.000.000	—	29,0
40	540.000.000	—	720.000.000	—	30,0
41	720.000.000	—	900.000.000	—	31,0
42	900.000.000	—	1.200.000.000	—	32,0
43	1.200.000.000	—	—	—	33,0

3) kwoty, potrącone już pracownikiem Zarządu Miejskiego na poczet tego podatku w myśl okólnika № 41 — 0.2556/22-1 — z dnia 28 grudnia 1922 roku, należy odliczyć, natomiast różnice, wyniki z obliczenia, potrącić [pracownikom z należnych im poborów najpóźniej do dnia 1 maja 1922 roku;

4) wszystkim pracownikom Zarządu Miejskiego należy potrącać podatek dochodowy za rok 1923 raz na miesiąc, przyczem urzędnikom etatowym i nieetatowym zgóry, zaś wszystkim innym — zdołu; potrącone tytułem podatku dochodowego za rok 1923 kwoty należy wpłacać do Głównej Kasy Miejskiej na rachunek „aserwat“ budżetu na rok administracyjny 1923, dołączając do odnośnej listy płacy zarządzenia przyjęcia wpłaty wraz z wykazem (w 2-ch egzemplarzach) pobranego od poszczególnych pracowników podatku; wykaz powinien zawierać następujące dane: 1) numer porządkowy, 2) imię i nazwisko pracownika, 3) adres jego, 4) wysokość pensji miesięcznej i 5) wysokość podatku; za prawidłowy wymiar i regularny pobór podatku odpowiedzialni są kierownicy poszczególnych wydziałów i oddziałów Magistratu m. Łodzi.

Wszelkich bliższych wyjaśnień udzieli na żądanie Oddział do spraw personalnych Wydziału Prezydjalnego.

Okólnik niniejszy obowiązuje aż do odwołania, — w związku z nim traci moc obowiązującą okólnik № 41 — 0.2566/22-1 — z dnia 28 grudnia 1922 roku.

Łódź dnia 5 kwietnia 1923 r.

Prezydent (—) Rzewski.

p. o Dyrektora
Zarządu Głównego

(—) Dr. Grinberg.

Kronika miejska.

— **Małżeństwa w Łodzi w 1922 r.** Podług danych, opracowanych przez Wydział Statystyczny Magistratu m.

Łodzi, zawarto w Łodzi w roku ubiegłym 6400 małżeństw.

Z zestawienia tej liczby z liczbami z lat ubiegłych (1921 — 5351, 1920 — 4611, 1919 — 4188, 1918 — 1755) wynika, że w dobie pookapacyjnej i powojennej małżeństwa stają się coraz liczniejsze, co jest wyrazem rosnącego optymizmu ludności.

Na 1000 mieszkańców przypada w roku ubiegłym 25 nowożeńców (1921 — 23, 1920 — 21, 1919 — 19, 1918 — 10). Jest rzeczą godną uwagi, że w ostatnim trzyleciu współczynnik małżeństw podniósł się w Łodzi, jak zresztą i w innych miastach Rzplitej (Warszawa, Poznań, Lublin, Sosnowice), **ponad normę z lat przedwojennych.**

Przy podziale nowożeńców na pięcioletnie grupy wieku najliczniejszą okazuje się: wśród mężczyzn grupa od 25 do 29 lat, licząca 2396 osób, czyli 37,4 proc. ogółu nowożeńców — mężczyzn: wśród kobiet grupa od 20 do 24 lat, licząca 2671 młodych pań, czyli 41,7 proc. ogółu poślubionych niewiast.

Wśród nowożeńców spotykamy osoby w wieku starszym: wśród mężczyzn ośmiu powyżej lat 70 i czterech powyżej lat 74, wśród kobiet jedna powyżej lat 70 i jedna powyżej lat 74.

— **Łódź na kongresie urbanistycznym.** Komitet Organizacyjny Międzynarodowego Kongresu Urbanistycznego i Higjeny Miejskiej nadesłał na ręce prezydenta Rzewskiego pismo, zapraszające m. Łódź do wzięcia udziału w Kongresie. Kongres odbędzie się w Strassburgu w dnia 15 — 18 lipca r. b. pod patronatem najwybitniejszych stowarzyszeń naukowych i społecznych Europy i Ameryki. Przyjdą honorowe stanowią francuscy Ministrowie Higjeny i Opieki Społecznej, Spraw Wewnętrznych, Kolonij i Terenów Oswobodzonych, Komisarz Generalny Republiki Francuskiej w Strassburgu oraz senatorowie i deputowani dep. Dolnego Rena.

Ogłoszenie.

W związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowania spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 32 z dnia 28 marca 1923 r., poz. 209) — Magistrat m. Łodzi podaje do wiadomości, iż **od dnia 28 marca r. b.** obowiązuje dodatkowa opłata na rzecz kasy miejskiej m. Łodzi **od spirytusu i wyrobów wódczanych w wysokości 10% od podwyższonej przez rząd opłaty akcyzowej.**

Właściciele wytwórni wyrobów alkoholowych, hurtowni, handli win i wódek, restauracyj i t. p. powinni najpóźniej do dnia 15 kwietnia 1923 r. zgłosić w Magistracie m. Łodzi — Oddział Podatkowy — wykazy swoich zapasów i przedstawić odpisy stanu z dnia 28 marca 1923 r., sporządzonego przez Urząd Skarbowy Akcyz celem wymierzenia dodatkowej opłaty miejskiej.

Niezastosowanie się do powyższego ogłoszenia karane będzie z mocy art. 27 Ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. o zasileniu finansów miejskich.

Łódź, dnia 6 kwietnia 1923 r.

MAGISTRAT m. ŁODZI

(—) Prezydent Rzewski

Przewodniczący Wydziału

(—) dr. Grinberg.

Ogłoszenie.

Magistrat m. Łodzi podaje do wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu pismem do Województwa Łódzkiego z dnia 15 marca 1923 roku L. Dz. S. M. № 1141/23 zatwierdziło uchwałę Rady Miejskiej m. Łodzi z dnia 28 września 1922 roku o przedmiocie zmiany art. 3 Statutu o pborze miejskiej opłaty kancelaryjnej w następującem brzmieniu:

„Opłata kancelaryjna, pobierana podług niniejszego statutu wynosi mk. 750.— za pierwszy arkusz i po mk. 300.— za każdy następny arkusz.

Od pism zbiorowych pobiera się opłatę tyle razy, ile osób je podało, jeżeli dla każdej z tych osób wymagana jest oddzielna czynność.

Załączniki podlegają opłacie jak arkusze dodatkowe.

W pismach, w których wartość przedmiotu sprawy wynosi mniej niż 3.000.—mk., — opłata powyższa redukuje się o 50%.

Uchwała powyższa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia jej w drodze arzędowej.

Łódź dnia 13 kwietnia 1923 r.

MAGISTRAT m. ŁODZI

Prezydent (—) Rzewski.

Przewodniczący Wydziału

(—) dr. Grinberg.

Treść numeru 16-go:

O nowy Teatr Miejski w Łodzi.—

Obwieszczenia i okólniki:

Okólnik № 19 w sprawie przeprowadzanych przez Urząd Wojewódzki w Łodzi w różnych wydziałach Magistratu lustracyj— Okólnik № 20 w sprawie potrącania z pensji pracownikom Zarządu Miejskiego państwowego podatku od dochodu za rok 1923.—

Kronika miejska.—

Licytacje przymusowe.

Dnia 18 kwietnia 1923 r. od godz. 9-ej rano odbędzie się licytacja przy ul. Kamienna 1, szt. bostonu. Kamienna 2, maszyna szpularska. Kamienna 3, lustro. Kamienna 6, waga. Kamienna 10, tremo. Kilińskiego 50, biurko i szafa. Piotrkowska 35, 2 szt. towaru. Piotrkowska 54, kredens i szafa. Cegielniana 10, 2 szafy. Cegielniana 36, 2 kanapy, lustro, kredens, stół i zegar. Podrzeczna 9, kredens. Pomorska 7, 2 krzesła. Łagiewnicka 8, lichtarz. Gdańska 4, zegar. Gdańska 23, lustro. Nowomiejska 18, 40 szt. towaru. Gdańska 31, lustro. Al. I Maja 8, 3 paczki płótna. Konstantynowska 28, kredens, tremo i lustro. Konstantynowska 42, kredens, otomana i maszyna do szycia. Konstantynowska 49, 3 szafy i tremo. Zawadzka 14, pianino. Zachodnia 49, tremo, kredens i pasy. Cegielniana 68, 2 biurka i stół. Wschodnia 76, maszyna do pisania. Nowomiejska 2, 5 szt. towaru. Nowomiejska 18, sweatry. Nowomiejska 11, 6 szt. towaru. Piotrkowska 28, szafy. Piotrkowska 28, 2 szafy. Nowomiejska 6, 10 szt. towaru. Piotrkowska 28, 4 szt. towaru. Piotrkowska 28, szafa. Piotrkowska 28, szafa. Pomorska 20 towary 2 szt. Pomorska 25, szafa. Północna 23, szafa. Północna 29, 20 tuz. pończoch. Piotrkowska 46, zegar i kredens. Skwerowa 13, kredens, tremo i otomana. Kamienna 15, waga, stół i 2 krzesła. Piotrkowska 18, 20 szt. towaru. Podrzeczna 10, pianino, tremo i kredens. Północna 4, 2 stoliki z płytami marmurowymi. Piotrkowska 6, 4 szt. bostonu. Piotrkowska 19, 6 szt. towaru. Piotrkowska 19, zegar. Nowomiejska 8, sweatry. Nowomiejska 10, skóra. Piotrkowska 19, sztuka towaru. Piotrkowska 37, 3 szt. szewiotu. Piotrkowska 43, obraz, kredens, otomana, 12 krzesel, waza. Piotrkowska 51, pianino, i tremo. Siekiewicza 41, kasa żelazna. Piotrkowska 37, 2 szafy i tremo. Cegielniana 9, szafa. Główna 31, kredens, kanapa, lustro i zegar. Kilińskiego 10, szafa. Zamenhofska 6, zegar. Piotrkowska 50, piec żelazny.

Dnia 19 kwietnia 1923 r. od godz. 9-ej rano odbędą się licytacje przy ul.: Miłsza 19, 2 szafy. Piotrkowska 81, 2 szafy. Piotrkowska 83, 35 mtr. towaru. Piotrkowska 89, kredens. Piotrkowska 121, maszyna do szycia. Piotrkowska 120, otomana. Andrzejka 7, kanapa. Gołębia 7, obrus. Wólczańska 77, platforma. Piotrkowska 66, szafa i maszyna. Sienkiewicza 29, szafa, kredens, stół i szafka. Piotrkowska 145, pianino. Piotrkowska 145, kredens, szafka, leżanka, stół, szafa z lustrem i 5 krzesel. Kilińskiego 135, otomana, obrus, stół i kredens. Główna 41, otomana. Główna 55, otomana. Główna 65, stolik. Kilińskiego 145, biurko, stolik, fotel, 2 małe fotele. Piotrkowska 271, pianino, szafka z lustrem, zegar, maszyna do szycia i stół. Rzgowska 3, 2 szafy i maszyna do szycia. Rzgowska 4, fortepian. Napiórkowskiego 47, zegar. Napiórkowskiego 61, 2 krzesła. Nowozarzewska 30, kredens. Krucza 4, 2 stoły.

Miejski Urząd Sekwestracyjny.

Wydawnictwo Zarządu Miasta Łodzi.